

négy esztendeje alatt történt nagy szervező munkájáról jelentést tettek és a pápai udvart megnyugtatták Szent István gondolkodásmódjáról.

Az életéről szóló Nagyobb Legenda, a pécsi alapítólevél egyaránt utal arra, hogy az esztergomi érsekség és a püspökségek alapítása a pápa tudtával történt. Egészen bizonyos, hogy amikor Szent Adalbert a magyar fejedelmi udvarból tovább ment Rómába, beszámolt a pápának az itt tapasztalt eseményekről. Így bontakozik ki a későbbi legenda látomás-szerű ködéből az a valóság, hogy a pápa „angyal” útján tudomást szerzett Szent István egyházépítő buzgóságáról, még mielőtt a királyi koronát kérő követség színe elé érkezett. Asztrik sem órákig tartózkodott csak a pápai udvarban. Részletesen megtárgyalták a végzett munkát és a jövő feladatait. Ha valahol, akkor a pápai udvarban pontos adatokkal kellett alátámasztani Asztrik koronát kérő küldetését. S ez a királyi koronát kiérdemlő tevékenység nem merülhetett ki néhány templom, vagy kolostor alapításában, néhány pap ellátásában, hanem az egész országot át-fogó eseményekben kellett megnyilatkoznia. Ilyen cselekedet volt a püspökségek megalapítása, legalább is az első három-négyé (esztergomi érsekség, veszprémi, győri, pécsi püspökség), aminek bizonyítéka az is, hogy nem Asztrik apát, nem idegen ország főpapja, hanem az esztergomi érsek tette István fejére a koronát.

JEGYZETEK. 1 Csóka Lajos: Clunyi szellemű volt-e a magyar egyház a XI. században? *Regnum*. 1942—43. 141—176. — 2 Karácsonyi: Magyarország áttérése a nyugati kereszténységre. 1926. 32. o. — 3 Mon. Germ. Hist. SS. IV. 607; Gombos: *Catalogus Fontium* 2297. o.; Szent István-Emlékkönyv I. 313. 320; Pauler: *A magy. nemz. az Árpádok alatt*. 1899. I. 394. o. 83. jegyz. — 4 Nagyobb Legenda 15. f., Hartvik Legenda 21. f., Gombos 2592. o. — 5 Galla Ferenc: Szent István apostoli tevékenykedése és e téren ismertebb munkatársai. Szent István-Emlékkönyv I. 320—321. o. — 6 Galla I. h., Balogh Albin: Szent István egyházi kapcsolatai Cseh-, Német-, Franciaországgal és Belgiummal. Szent István-Emlk. I. 460—63. — 7 Váczy Péter: Magyarország kereszténysége a honfoglalás korában. Sz.I.E. I. 218.; Balanyi György: Szent István mint a magyar keresztény egyház megalapítója és szervezője. U. o. I. 336—337.

LÁTNI MÉG EGYSZER

*Fájó, forró és mérhetetlen
szomjúság lángolt fel szívemben:
látni még egyszer, mielőtt
a távolság elnyeli őt.*

*Igen, igen, látni még egyszer,
megcsókolni hosszan szememmel
s hagyni, hogy szépséggel tele
csókoljon vissza két szeme.*

*Tikkadt, szomjas, emésztő vágyban
izzottam, hogy még egyszer lássam
a kedves, hú vonásokat.
Am zökkent s indult a vonat.*

*Elmondhatatlanul szerettem,
frissesség volt ő korty-vízemben
s kenyerebben ő volt a só
s életemben a tiszta szó.*

*S most elvegyült az ismeretlen
állomáson a nagy tömegben
s én éreztem, hogy mosolya
nem árad rám többet soha.*

*Bennem vágy és szeretet zengett
s még kinéztem, hogy intessek,
de elsuhan a kedvező
perc, mint az aranyló mező*

*főlött az azúrszárnyú lepke.
Vad fájdalom nyilalt szívembe,
mint a tör, olyan élesen...
S nem láttam többet sohasem,*

*mert meghalt, mire visszatértem,
mint hársfák lombja őszi dërben
s mint tearózsa, ha jeges,
dermesztő eső permetez.*

Ölbey Irén